

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

ROZHODNUTÍ

O rozkladu účastníka řízení, pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, IČ: 67010041, se sídlem Cejl 48/50, 602 00 Brno, ze dne 16. prosince 2016, s doplněním ze dne 20. ledna 2017, podaném proti rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 16. listopadu 2016, č. j. 179/2016-910-IPK/11, kterým Ministerstvo dopravy jako speciální stavební úřad ve věcech dálnic a rychlostních silnic, ve smyslu § 15 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebního řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále „stavební zákon“), a § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, v řízení o žádosti, podané dne 9. března 2016 stavebníkem, Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, IČ: 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4, zastoupeným společností SUDOP PRAHA, a. s., IČ: 25793349, se sídlem Olšanská 1a, 130 80 Praha 3, povolilo podle § 115 stavebního zákona stavební úpravy „D1 Modernizace, EXIT 90 Humpolec – EXIT 104 Větrný Jeníkov“, v rozsahu uvedených stavebních objektů, které jsou dopravní infrastrukturou ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodl ministr dopravy jako příslušný odvolací správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), na základě návrhu rozkladové komise ve smyslu ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, **takto:**

„Podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad z a m í t á a rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 16. listopadu 2016, č. j. 179/2016-910-IPK/11, s e p o t v r z u j e.“

O d ů v o d n ě n í :

Ministerstvu dopravy byl dne 16. prosince 2016 doručen rozklad z téhož dne, podaný účastníkem stavebního řízení, Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, pobočným spolkem spolku Děti Země (dále „účastník“, „odvolatel“), proti rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 16. listopadu 2016, č. j. 179/2016-910-IPK/11 (dále „rozhodnutí ministerstva“, „stavební povolení“).

Napadeným rozhodnutím ministerstva Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury a územního plánu (dále „ministerstvo“, „speciální stavební úřad“), jako příslušný speciální stavební úřad rozhodlo podle ustanovení § 115 stavebního zákona na základě žádosti podané dne 9. března 2016 stavebníkem, Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, zastoupeným společností SUDOP PRAHA, a. s., tak, že se povolují stavební úpravy „D1 Modernizace, EXIT 90 Humpolec – EXIT 104 Větrný Jeníkov“ (dále „předmětná stavba“), a to pro část D1 Modernizace – úsek 12, EXIT 90 Humpolec – km 98 Slavnič v rozsahu 17 stavebních objektů; pro část D1 Modernizace – úsek 12, EXIT 90 Humpolec – km 98 Slavnič – nadchod nad dálnicí D1 v rozsahu 2 stavebních objektů; a pro část D1 Modernizace – úsek 13, km 98 Slavnič – EXIT 104 Větrný Jeníkov v rozsahu 17 stavebních objektů.

Rozklad účastníka ze dne 16. prosince 2016 proti rozhodnutí ministerstva, doplněný na základě výzvy ministerstva účastníkem dne 20. ledna 2017, je přípustný ve smyslu § 152 odst. 1 správního řádu. Rozklad byl zaslán prostřednictvím e-mailu na adresu elektronické podatelny Ministerstva dopravy dne 16. prosince 2016 a byl v souladu s ustanovením § 37 odst. 4 správního řádu podepsán elektronickým podpisem podle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů. Byl tudíž podán v zákonné patnáctidenní lhůtě ode dne 1. prosince 2016, kdy bylo rozhodnutí ministerstva doručeno účastníkovi veřejnou vyhláškou.

Rozkladová komise přezkoumala napadené rozhodnutí ministerstva podle zásad stanovených v § 89 odst. 2 správního řádu pro postup odvolacího správního orgánu, které ve smyslu § 152 odst. 5 správního řádu přiměřeně platí pro řízení o rozkladu. To znamená, že přezkoumala soulad napadeného rozhodnutí ministerstva a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy. Přezkoumala rovněž věcnou správnost rozhodnutí ministerstva a přitom vyhodnotila následující právně významné skutečnosti a okolnosti, které jsou doloženy v předmětném spisovém materiálu:

Stavebník, Ředitelství silnic a dálnic ČR (dále „ŘSD“, „stavebník“), zastoupený společností SUDOP PRAHA, a. s., podal osobně **dne 9. března 2016** u speciálního stavebního úřadu žádost o vydání stavebního povolení pro předmětnou stavbu. Tuto žádost stavebník následně doplnil elektronickou cestou dne 24. března 2016.

Ministerstvo veřejnou vyhláškou ze dne 24. března 2016, č. j. 179/2016-910-IPK/2, vyvěšenou na úřední desce ministerstva téhož dne, oznámilo podle § 112 odst. 1 stavebního zákona zahájení stavebního řízení pro předmětnou stavbu ostatním účastníkům řízení a dotčeným orgánům. Současně ministerstvo nařídilo k projednání předložené žádosti ústní jednání na den 28. dubna 2016, v 11:00 hodin.

Dne 29. března 2016 byl ministerstvu do elektronické podatelny doručen dopis z téhož dne, jímž pobočný spolek spolku Děti Země pod názvem Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, s odkazem na stanovy spolku podle § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 114/1992 Sb.“), oznámil svou účast v předmětném stavebním řízení. Poté dopisem ze dne 24. dubna 2016 uplatnil jako účastník námitky ke stavebnímu řízení.

Dne 28. dubna 2016 se uskutečnilo ústní jednání, kterého se účastník osobně ani prostřednictvím zástupce nezúčastnil. V rámci ústního jednání uplatnili námítky zástupci společností CZECH OUTDOOR, s.r.o., a A.C.E. Media Ventures, Inc., organizační složka, z důvodu možné kolize stavebních objektů protihlukových stěn Slavnič a Skorkov se zařízeními v jejich vlastnictví. Zástupce stavebníka následně dne 19. září 2016 podáním ze dne 16. září 2016 zúžil rozsah žádosti vynětím stavebních objektů SO 13-261 PHS Slavnič a SO 13-262 PHS Skorkov s tím, že o nich bude vedeno samostatné územní a stavební řízení, a přiložil souhlasné vyjádření Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina s tímto vynětím spolu se záznamy o projednání této skutečnosti s obcemi Slavnič a Skorkov.

Speciální stavební úřad podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu veřejnou vyhláškou ze dne 20. září 2016, č. j. 179/2016-910-IPK/17, vyrozuměl účastníky řízení o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí ve lhůtě do 18. října 2016.

Rozhodnutím ministerstva ze dne 16. listopadu 2016, č. j. 179/2016-910-IPK/11, byla předmětná stavba podle ustanovení § 115 stavebního zákona povolena. Rozhodnutí ministerstva bylo vydáno formou veřejné vyhlášky, vyvěšené na úřední desce ministerstva dne 16. listopadu 2017 a současně zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup na webu Ministerstva dopravy.

Dne 16. prosince 2016 byl ministerstvu doručen rozklad účastníka z téhož dne. Odvolatel v rozkladu napadl rozhodnutí ministerstva v celém rozsahu a navrhl, aby rozhodnutí ministerstva bylo zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí. V odůvodnění rozkladu požádal o přezkum všech vydaných závazných stanovisek ve spisu příslušnými nadřízenými orgány, přičemž z opatrnosti uvedl pojem všech, neboť z rozhodnutí mu není zřejmé, jaký podklad závazným stanoviskem je a jaký ne s tím, že některá stanoviska příkladmo specifikoval.

Ministerstvo v souladu s ustanovením § 86 odst. 2 správního řádu veřejnou vyhláškou ze dne 19. prosince 2016, č. j. 850/2016-910-IPK/2, vyrozumělo o podaném rozkladu ostatní účastníky řízení a vyzvalo je, aby se k němu vyjádřili ve lhůtě do 20. ledna 2017. K podanému rozkladu se vyjádřil pouze stavebník podáním ze dne 12. ledna 2017, zn. 865/17-ŘSD/11300, doplněným dne 10. února 2017.

Ministerstvo přípisem ze dne 20. prosince 2016, č. j. 850/2016-910-IPK/3, podle ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu vyzvalo odvolatele, aby rozklad doplnil o konkrétní výčet podkladů, které požaduje přezkoumat ve smyslu ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu, a to včetně konkrétního vymezení, v čem jsou spatřovány rozpory s právními předpisy nebo nesprávnost podkladů závazného stanoviska, jak je vyžadováno ustanovením § 82 odst. 2 správního řádu. Pro doplnění rozkladu byla odvolateli stanovena lhůta nejpozději do 20. ledna 2017.

Dne 20. ledna 2017 byl ministerstvu doručen dopis odvolatele z téhož dne, v němž v reakci na výzvu k doplnění rozkladu uvedl, že trvá na tom, že obsah rozkladu plně odpovídá všem náležitostem správního řádu. Trvá rovněž na tom, že všechna závazná stanoviska, která jsou podkladem pro napadené stavební povolení, byla vydána v rozporu se zákonem, a není jeho povinností, aby u každého závazného stanoviska psal formálně stejný konkrétní důvod, kterým je jeho podezření, že byla vydána nezákonným způsobem. Podle odvolatele je jeho rozklad v souladu se zákonem, neboť nemá povinnost ho ve smyslu výzvy ministerstva doplňovat. Nicméně vstřícně doplňuje rozklad o konkretizaci cca 20 závazných stanovisek, přičemž u některých z nich uvedl rovněž návrh jejich změny.

Speciální stavební úřad, který napadené rozhodnutí vydal, rozkladu nevyhověl v rámci autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, proto ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1, s přihlédnutím k § 152 odst. 5 správního řádu předal věc poradnímu orgánu ministra dopravy, rozkladové komisi.

Jelikož rozklad směřuje proti obsahu závazných stanovisek, ministr dopravy jako odvolací správní orgán požádal ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu správní orgány, nadřízené správním orgánům příslušným k vydání závazného stanoviska, o potvrzení nebo změnu nejen cca 20 závazných stanovisek specifikovaných v rozkladu, ale z důvodu procesní jistoty i dalších závazných stanovisek, které byly též podkladem stavebního povolení. Jednalo se konkrétně o tyto dokumenty: závazná stanoviska Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina č. j. KHSV/05929/2013/JI/HOK/Sme, ze dne 16. dubna 2013 pro úsek 12; č. j. KHSV/22578/2015/JI/HOK/Sme, ze dne 10. listopadu 2015 pro úsek 13, tři závazná stanoviska Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky, č. j. MV-103998-4/OBP-2015, ze dne 20. července 2015 pro úsek 12; č. j. MV-65007-2/OBP-2014, ze dne 15. května 2014 pro nadchod nad dálnicí D1; č. j. MV-157436-2/OBP-2013, ze dne 16. prosince 2013, pro úsek 13; závazné stanovisko Ministerstva obrany, Sekce ekonomické a majetkové, Odboru ochrany územních zájmů a řízení programů nemovité infrastruktury ze dne 3. září 2015, č. j. MOCR 13961-74/2015 - 6440, pro úsek 12; závazné stanovisko Městského úřadu Humpolec, odboru životního prostředí a památkové péče, ze dne 15. května 2013, č. j. ŽP/6869/13/Št (dle §14 odst. 2 lesního zákona) pro úsek 12; závazné stanovisko Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 17. května 2013, č. j. OZP/1522/2013/SB, (dle § 14 odst. 2 lesního zákona) pro úsek 12; závazné stanovisko Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 18. října 2013, č. j. OZP/2721/2013/SB, (dle §14 odst. 2 lesního zákona) pro nadchod nad dálnicí D1, úsek 12; závazné stanovisko Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 17. června 2015, č. j. OZP/1860/2015/SB, (dle §14 odst. 2 lesního zákona) pro úsek 13; závazné stanovisko Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 14. ledna 2016, č. j. MHB OZP/122/2016/RU, (dle §17 odst. 1 písm. a) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách) pro úsek 12; závazné stanovisko Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 25. března 2015, č. j. OZP/1279/2015/RU, (dle §17 odst. 1 písm. a) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách) pro úsek 13; závazné stanovisko Městského úřadu Humpolec, odboru životního prostředí a památkové péče, ze dne 10. prosince 2013, č. j. ŽP/22054/13/Št (dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.) pro úsek 12; závazné stanovisko Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 30. října 2013, č. j. OŽP/2758/2013/Be, (dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.) pro úsek 13; závazné stanovisko Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 8. listopadu 2013, č. j. OZP/2845/2013/Be, (dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.) pro nadchod nad dálnicí D1, úsek 12; závazné stanovisko Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 8. listopadu 2013, č. j. OZP/2846/2013/Be (dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.) pro úsek 12; závazné stanovisko Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 18. března 2016, č. j. OZP/2268/2015/RA, (dle § 9 odst. 8 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu), pro úsek 12; závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina, ze dne 18. dubna 2013, č. j. HSJI-1894-2/P-2013, pro úsek 12; závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina, ze dne 11. června 2013, č. j. HSJI-2702-2/P-2013, pro úsek 13; závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina, ze dne 19. května 2014, č. j. HSJI-2206-2/HB-2014, pro nadchod nad dálnicí D1; stanovisko Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí, ze dne 17. dubna 2013, č. j. KUJI 27530/2013, pro úsek 12; souhlasné vyjádření Městského úřadu Humpolec, stavebního úřadu, ze dne 17. dubna 2013, č. j. STAV/6013/13/Hr, pro úsek 12; souhlasné vyjádření Městského úřadu Havlíčkův Brod, stavebního úřadu, ze dne 17. dubna 2013, č. j. ST/450/2013/Ve, pro úsek 12; souhlasné vyjádření Úřadu Městyse Štoky, stavebního úřadu, ze dne 15. května 2013, č. j. výst.75/13/No, pro úsek 13; vyjádření Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 22. května 2013, č. j. OŽP/1866/2013/Be, pro úsek 12; souhlas Městského úřadu Humpolec, stavebního úřadu, ze dne 19. srpna 2013 č. j. STAV/14274/13/Hr, pro část: služební sjezdy (SO 12-102); stanovisko Krajského úřadu Kraje Vysočina, odbor životního prostředí, ze dne 2. října 2013, č. j. KUJI 61065/2013, pro nadchod nad dálnicí D1; souhlas Městského úřadu Havlíčkův Brod, stavebního úřadu, ze dne

27. listopadu 2013, č. j. ST/1316/2013/Ve, pro úsek 13; závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina, ze dne 7. května 2014, č. j. KHSV/07946/2014/JI/ HOK/Sme, pro nadchod nad dálnicí D1; souhlasné závazné stanovisko Ministerstva obrany, Sekce ekonomické a majetkové, odboru ochrany územních zájmů a řízení programů nemovité infrastruktury, ze dne 22. června 2015, č. j. MOCR-8887-605/2015-6440, pro úsek 13; stanovisko Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí, ze dne 3. srpna 2015, č. j. KUJI 51326/2015, pro úsek 13; vyjádření Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 19. října 2015, č. j. OŽP/2436/2015/Be (potvrzení aktuálnosti předchozího stanoviska dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.) vydávané pro úsek 13; souhlas Městského úřadu Havlíčkův Brod, stavebního úřadu, ze dne 21. prosince 2015, č. j. ST/1414/2013/Ve, pro část: nadchod nad dálnicí D1 (SO 12-222); vyjádření Městského úřadu Humpolec, odboru životního prostředí a památkové péče, ze dne 21. listopadu 2013, č. j. ŽP/18617/13/Kc, Sd, Šb, Št/73/2013 ve znění vyjádření ze dne 9. ledna 2014, č. j. ŽP/21935/13/Kc/73/2013; závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina, ze dne 27. dubna 2016, č. j. KHSV/05930/2016/JI/ HOK/Sme; vyjádření Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina, ze dne 17. srpna 2016, č. j. KHSV/17772/2016/JI/HOK/Sme, kterým jsou upraveny požadavky s ohledem na vyjmutí protihlukových stěn SO 261 a SO 262 z objektové skladby stavebních úprav.

O této skutečnosti byli vyrozuměni účastníci řízení veřejnou vyhláškou ze dne 16. března 2017, č. j. 10/2017-510-RK/10, vyvěšenou na úřední desce ministerstva dne 17. března 2017.

Ministr dopravy k tomu poté obdržel tato stanoviska nadřízených správních orgánů: 1) Sdělení Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru územního plánování a stavebního řádu, č. j. KUJI 25885/2017 OUP 106/2017 Sv.-2, ze dne 31. března 2017, 2) Potvrzení napadeného závazného stanoviska, Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, č. j. KUJI 27846/2017 OŽPZ 903/2017 Ko-4, ze dne 10. dubna 2017, 3) Potvrzení napadeného závazného stanoviska, Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, č. j. KUJI 28023/2017 OŽPZ 829/2017 Pd-2, ze dne 10. dubna 2017, 4) Potvrzení napadeného závazného stanoviska, Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, č. j. KUJI 28018/2017 OŽPZ 830/2017 Pd-2, ze dne 5. dubna 2017, 5) Potvrzení napadeného závazného stanoviska, Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, č. j. KUJI 28014/2017 OŽPZ 831/2017 Pd-2, ze dne 7. dubna 2017, 6) Potvrzení závazného stanoviska, Ministerstvo obrany, Sekce ekonomická a majetková, č. j. MO 72282/2017, 7) Potvrzení závazného stanoviska vodoprávního úřadu, Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, č. j. KUJI 30441/2017 OŽPZ 953/2017 St-3, ze dne 24. dubna 2017, 8) Potvrzení závazného stanoviska vodoprávního úřadu, Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, č. j. KUJI 29736/2017 OŽPZ 953/2017 St-3, ze dne 24. dubna 2017, 9) Sdělení Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy VII, č. j. 20621/ENV/17, ze dne 28. dubna 2017, 10) Sdělení Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. KUJI/32446/2017 OŽPZ/1095/2017/Slo, ze dne 19. dubna 2017, 11) Sdělení Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. KUJI/32432/2017 OŽPZ/952/2017/Slo, ze dne 28. dubna 2017, 12) Sdělení Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. KUJI/32495/2017 OŽPZ/1096/2017/Slo, ze dne 19. dubna 2017, 13) Sdělení Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. KUJI/32517/2017 OŽPZ/1098/2017/Slo, ze dne 28. dubna 2017, 14) Sdělení Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. KUJI/35507/2017 OŽPZ/1097/2017/Slo, ze dne 28. dubna 2017, 15) Sdělení Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. KUJI/33029/2017 OŽPZ/857/2017/Go, ze dne 4. května 2017, 16) Sdělení Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. KUJI/35600/2017 OŽPZ/1253/2017/Slo, ze dne 15. května 2017, 17) Sdělení Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. KUJI/35636/2017 OŽPZ/1254/2017/Slo, ze dne 15. května 2017, 18) Potvrzení

závazného stanoviska, Ministerstvo vnitra, generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, č. j. MV-40170-4/PO-PRE-2017, ze dne 24. května 2017, 19) Potvrzení závazného stanoviska, ministr vnitra, č. j. MV-47273-3/SO-2017, ze dne 23. května 2017, 20) Potvrzení závazného stanoviska, Ministerstvo zdravotnictví, odbor ochrany veřejného zdraví, č. j. MZDR 14802/2017-6/OVZ, ze dne 3. srpna 2017.

Ministr dopravy veřejnou vyhláškou ze dne 24. srpna 2017, č. j. 10/2017-510-RK/35, ve věci „Oznámení o doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí o rozkladu“, vyznamenal účastníky řízení o doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí o rozkladu a stanovil jim lhůtu pro vyjádření se k těmto podkladům do 10 dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Současně je vyznamenal o možnosti nahlédnout do spisu. Veřejná vyhláška byla vyvěšena na úřední desce ministerstva dne 28. srpna 2017.

Dopisem ve formě e-mailu ze dne 1. září 2017 opatřeným elektronickým podpisem požádal odvolatel o zaslání 20 nových podkladů, které mu byly poté zaslány na uvedenou e-mailovou adresu.

Dne 23. září 2017 v 22:48 hod. bylo ministerstvu doručeno do e-mailové schránky vyjádření odvolatele ze dne 22. září 2017 k novým podkladům. Odvolatel se zde vyjadřuje ke třem potvrzujícím stanoviskům Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství – stanovisku ze dne 28. dubna 2017, č. j. KUJI/32432/2017, stanovisku ze dne 15. května 2017, č. j. KUJI/35600/2017, a stanovisku ze dne 19. dubna 2017, č. j. KUJI/32446/2017. Odvolatel polemizuje s obsahem těchto stanovisek a považuje postup krajského úřadu za nesprávný, protože je v rozporu s požadavky § 68 odst. 3 a § 3 správního řádu, neboť není zřejmé, proč jeho upřesňující návrhy nových znění podmínek nebylo možno akceptovat, přičemž tvrzení krajského úřadu je nelogické a nepravdivé. Podle odvolatele se krajský úřad jeho návrhy pečlivým způsobem nezabýval, což považuje za základní porušení procesních práv účastníků. Odvolací správní orgán by měl proto buď znovu požádat Krajský úřad Kraje Vysočina o přezkum předmětných závazných stanovisek s upozorněním, že chybějí přezkoumatelné důvody, anebo požádat Ministerstvo životního prostředí dle § 149 odst. 5 správního řádu o přezkum těchto tří stanovisek krajského úřadu, pokud odvolatel upozorňuje, že potvrzující stanoviska jsou nepřezkoumatelná.

Ostatní účastníci řízení se k doplněným podkladům ve stanovené lhůtě nevyjádřili.

Vyjádření odvolatele k novým podkladům, v němž napadal tato potvrzující stanoviska, bylo z důvodu procesní jistoty postoupeno Krajskému úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, se žádostí o vyjádření se k těmto námitkám odvolatele, příp. o doplnění stanovisek. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, na uvedené reagoval tím, že ministerstvu zaslal opakované sdělení ze dne 13. října 2017, č. j. KUJI/73704/2017 OŽPZ/2823/2017/Slo; sdělení ze dne 16. října 2017, č. j. KUJI/73693/2017 OŽPZ/2821/2017/Slo; a sdělení ze dne 16. října 2017, č. j. KUJI/73697/2017 OŽPZ/2822/2017/Slo. Tato sdělení byla zaslána na vědomí odvolateli.

Dne 30. října 2017 v 23:57 hod. bylo ministerstvu doručeno do e-mailové schránky vyjádření č. 2 odvolatele k těmto novým podkladům. Odvolatel sděluje, že již na Ministerstvo životního prostředí zaslal žádost o přezkum těchto tří stanovisek Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství dle § 149 odst. 5 správního řádu, neboť krajský úřad nesprávným způsobem chápe účel přezkumného řízení dle § 149 odst. 4 správního řádu. Navíc jeho tvrzení svou „zařatostí“ je mnohdy mimoběžné a dokonce si navzájem odporuje. Výsledek žádosti o zahájení přezkumného řízení odvolatel ještě nemá k dispozici, nicméně ve smyslu § 3 správního řádu je žádoucí, aby ministerstvo do vydání stanoviska Ministerstva životního prostředí v této věci rozkladové řízení přerušilo.

Rozkladová komise na základě vyhodnocení skutečností zjištěných ze spisového materiálu dospěla k těmto závěrům, z nichž vychází její návrh, aby ministr dopravy podle ustanovení § 152

odst. 6 písm. b) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu rozklad zamítl a napadené rozhodnutí ministerstva potvrdil:

Rozkladová komise v první řadě neshledala důvod k přerušení řízení o rozkladu na základě toho, že odvolatel, jak uvedl ve svém vyjádření č. 2, požádal Ministerstvo životního prostředí o zahájení přezkumného řízení ve věci tří výše uvedených stanovisek Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství. Vzhledem k tomu, že přezkumné řízení může být zahájeno a vedeno výhradně z moci úřední, nemá samotné podání podnětu k přezkumnému řízení účinky podání návrhu na zahájení řízení – viz § 94 odst. 1 správního řádu. Rozkladová komise na rozdíl od odvolatele nemá rovněž důvodnou pochybnost o zákonnosti uvedených stanovisek krajského úřadu. Konečně Ministerstvo dopravy bylo stejně jako odvolatel připisem ze dne 30. listopadu 2017, č. j. MZP/2017/560/1110, informováno o tom, že Ministerstvo životního prostředí neshledalo důvody k zahájení přezkumného řízení a podnět odvolatele bez dalšího odložilo.

Odvolatel v **1. bodě rozkladu** žádá o přezkum závazných stanovisek podle § 149 odst. 4 správního řádu a současně se vyjadřuje k údajné nezákonnosti závazných stanovisek Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina. Odvolatel považuje za nesprávné a v rozporu s účelem zákona, aby před vydáním stavebního povolení nebylo jednoznačné, kde se budou nacházet zařízení staveniště a zda na nich budou pracovat stroje či zařízení produkující škodlivé emise a intenzity hluku. Podle odvolatele je nelogické, aby napadeném stanovisku nebyly uloženy podmínky, které se vztahují k zařízení staveniště, kde mohou pracovat hlučné stroje a zařízení, tzn. z předložené DSP a z hlukové studie není jednoznačně zřejmé, zda a v jakém množství bude možné použít mobilní drtiče, atp. Nelze tak přijmout postup stavebníka, že tyto základní informace budou zřejmé až po vydání stavebního povolení. Splnění hlukových limitů by se tak řešilo bez účastníků řízení, což je nepřípustné. Dále odvolatel mezi podmínkami napadeného stavebního povolení postrádá konkrétní údaj o max. délce zkušebního provozu, který by omezil jeho dobu, aby realizace protihlukových opatření neprobíhala neúměrně dlouho. Takový údaj – např. 1 rok, v závazném stanovisku chybí. Odvolatel mezi podmínkami stavebního povolení postrádá konkrétní údaj o termínu, do kdy by měla být zhotovená dodatečná protihluková opatření, včetně ověření jejich účinnosti prostřednictvím kontrolního měření, protože jinak nelze takovou podmínku považovat dle § 68 správního řádu za jasnou a kontrolovatelnou. Odvolatel proto požaduje, aby Ministerstvo zdravotnictví napadené závazné stanovisko zrušilo a uložilo stavebníkovi vypracovat pro vydání nového závazného stanoviska novou hlukovou studii, která na základě 2 – 3 modelových situací vytipuje místa s přípustnými liniemi limitu hluku. Dále by měl stavebník navrhnout několik míst, kde by chtěl umístit zařízení staveniště. Teprve pak krajská hygienická stanice vydá nové stanovisko. Současně by mělo ve zrušujícím rozhodnutí zavázat krajskou hygienickou stanici k tomu, aby v podmínkách nového závazného stanoviska byly nejasné podmínky upřesněny konkrétními termíny či lhůtami.

Ministerstvo zdravotnictví, odbor ochrany veřejného zdraví, kterému byl podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu jako příslušnému nadřízenému orgánu rozklad postoupen, připisem ze dne 3. srpna 2017, č. j. MZDR 14802/2017-6/OVZ, potvrdilo napadená závazná stanoviska Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina. Ministerstvo zdravotnictví přitom konstatovalo, že Krajská hygienická stanice Kraje Vysočina v dané věci postupovala správně.

K námitkám odvolatele Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, cit.: „Zařízení staveniště je v předložené PD modernizace D1, pro úsek 12 a 13 (před sloučením) umístěno v prostoru oboustranné odpočívky Mikulášov v km 95,6-95,9. V rámci projektové přípravy byly pro oba úseky zpracovány hlukové studie hluku ze stavební činnosti, které mimo jiné obsahují posouzení vlivu hluku ze zařízení staveniště. Výpočtový model uvažuje i s použitím mobilní betonárny a mobilního drtiče stavebních odpadů. Dle výpočtového modelu nelze na zařízení staveniště Mikulášov používat mobilní betonárnu a mobilní drtič stavebních odpadů v době noční (22:00-06:00). Toto omezení je zapracováno do závazného stanoviska KHS ze dne 16. 4. 2013, č. j. KHSV/05929/2013/JI/HOK/Sme, resp. do závazného stanoviska ze dne 10. 11. 2015, č. j. KHSV/22578/2015/JI/HOK/Sme.

Zhotovitel stavby (provozovatel zdroje hluku) má přímo v § 30, odst. 1 zákona uloženu povinnost zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity. V případě, nebude-li možno zajistit dodržení limitní hodnoty hluku ze stavební činnosti, může zhotovitel stavby (provozovatel zdroje hluku) využít právo dané v § 31 zákona a požádat o časově omezené povolení provozu zdroje hluku. Tuto možnost řeší KHS preventivně v závazných stanoviscích ze dne 16. 4. 2013 a 10. 11. 2015.

Zkušební provoz stavby je vázán na § 124 stavebního zákona. K vydání povolení zkušebního provozu stavby je tedy zmocněn věcně a místně příslušný stavební úřad. Volba optimální délky zkušebního provozu je věcí stavebníka a stavebního úřadu. Orgánu ochrany veřejného zdraví nepřisluší svá stanoviska podmiňovat požadavkem na maximální dobu trvání zkušebního provozu, ale mohou zkušební provoz na základě výše citovaného ustanovení stavebního zákona požadovat, což KHS učinila. Realizace protihlukových opatření, které jsou zde konkrétně prezentovány PHS Skorkov a Slavníč, musí být dokončena souběžně se stavbou příslušného úseku modernizace D1, neboť jsou její nedílnou součástí i přes skutečnost že jsou povolovány odděleně. Bez realizovaných PHS nelze ze strany KHS vydat souhlas s uvedením stavby do zkušebního provozu (předčasného užívání). Požadavkem na měření hluku ve zkušebním provozu, tedy ještě před kolaudací stavby, je zajištěno vydání kolaudačního rozhodnutí až po vyřešení případných nedostatků v protihlukových opatřeních. Zároveň je podmíněno minimální dobou od zprovoznění stavby do stabilizace intenzit dopravy, aby kontrolní měření probíhalo za standardních podmínek, které budou statisticky reprezentativní. Podmínka je ze strany orgánu ochrany veřejného zdraví vymezena pouze věcně, neboť není možné přesně stanovit dobu, po kterou bude docházet ke stabilizaci intenzit dopravy.

Pro předmětné úseky 12 a 13 dálnice D1 byly zpracovány hlukové studie pro vyhodnocení vlivu hluku z provozu dálnice D1 po dokončení navržené modernizace. Dle závěru těchto studií, po realizaci navržených PHS Skorkov a Slavníč budou dodrženy limitní hodnoty hluku z dopravy s korekcí pro starou hlukovou zátěž v celém řešeném úseku. K ověření závěrů studií stanovila KHS v závazném stanovisku ze dne 16. 4. 2013, č. j. KHSV/05929/ 2013/JI/HOK/Sme a ze dne 10. 11. 2015, č. j. KHSV/22578/2015/JI/HOK/Sme, u obou podmínku na provedení kontrolního měření hluku z provozu na řešeném úseku D1. Kontrolní měření je prováděno za účelem ověření skutečného stavu, jelikož nelze absolutně vyloučit změny v provádění stavby (např. použití jiných materiálů, technologií apod.), případně chyby v modelu akustické situace. Pouze v případě, že dojde po provedení kontrolního měření hluku k překročení limitních hodnot hluku je podmínkou uvedených závazných stanovisek určen postup pro odstranění nežádoucího stavu. Realizaci případných dodatečných opatření nelze termínově vázat, neboť nelze předjímat, jaká opatření budou navržena. Zpracovatel PD, investor, je povinen navrhnout a realizovat taková opatření, aby bylo zajištěno splnění limitních hodnot. Orgán ochrany veřejného zdraví zde není ze zákona zmocněn nařizovat typ protihlukových opatření, která mají být provedena; může pouze hodnotit opatření, která jsou v rámci PD navržena. Volba protihlukového opatření, které bude navrženo a realizováno je plně na zpracovateli PD a investorovi. Bude-li nutné realizovat dodatečná protihluková opatření, budou předmětem samostatných řízení. Do doby prokazatelného odstranění vady nelze ze strany KHS vydat souhlas s kolaudací stavby - trvalým užíváním. “

Požadavek odvolatele, aby Ministerstvo zdravotnictví změnilo závazné stanovisko stanovením maximální délky zkušebního provozu (např. na 1 rok), nepovažuje rozkladová komise za důvodný a plně se ztotožňuje se závěrem Ministerstva zdravotnictví v této věci. Závazné stanovení konkrétní délky zkušebního provozu nemůže být už ze své podstaty věcí orgánu ochrany veřejného zdraví a není tak ani předmětem stavebního povolení, v němž může stavební úřad uložit stavebníkovi podmínku provedení zkušebního provozu. O povolení zkušebního provozu stavby a jeho konkrétních podmínkách (včetně jeho časového vymezení) se tak ze zákona i z logiky věci rozhoduje teprve v rámci správního řízení, vymezeného v ustanovení § 124 stavebního zákona, v němž mohou dotčené správní orgány rovněž uplatnit závazná stanoviska. Příslušný stavební úřad následně při svém rozhodování o povolení zkušebního provozu musí zohlednit tato stanoviska a podmínky stanovit vždy především s přihlédnutím ke všem okolnostem a specifikům konkrétní stavby. Nelze tak souhlasit s tezí odvolatele, že již v závazném stanovisku krajské hygienické

stanice ke stavebnímu povolení by měla být pro zkušební provoz stavby stanovena konkrétním časovým údajem.

Rozkladová komise tak nemá pochybnosti o zákonnosti těchto závazných stanovisek a námitky účastníka proto považuje za nedůvodné.

Odvolatel v **bodě 2. rozkladu** k otázce škodlivého zásahu do biotopů zvláště chráněných živočichů opakuje svou námitku ze stavebního řízení. Požaduje před vydáním stavebního povolení provedení aktuálního přírodovědného průzkumu a případně vést na jeho základě řízení o získání výjimky k zásahu dle ustanovení § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Zvláště pokud jde o záměr, který byl realizovaný před mnoha lety, takže podle odvolatele lze očekávat, že některé jeho části se mohly stát cennými lokalitami. Odvolatel nesouhlasí s tím, že jeho návrhu bylo údajně vyhověno podmínkou č. 20 stavebního povolení. Tento způsob vyřízení jeho námitky považuje odvolatel jednak za nesprávný a jednak mimoběžný. Pokud Stavebník nevypracoval aktuální přírodovědné průzkumy, které by dokazovaly, že k žádnému zásahu do cenných biotopů zvláště chráněných druhů organismů nemůže předmětnou stavbou dojít, pak jde z jeho strany o nesprávný postup, který nemělo ministerstvo akceptovat. V této souvislosti poukazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. prosince 2011, č. j. 10A 149/2010-74-80. Napadené stavební povolení je tak podle názoru odvolatele vydáno v rozporu se zákonem, neboť nedošlo k doložitelnému a přesvědčivému zjištění, že povolovaným záměrem skutečně nedojde ke škodlivému zásahu do biotopů zvláště chráněných druhů organismů na svazích a násypch dotčeného úseku dálnice D1. Před vydáním stavebního povolení totiž nebyl proveden aktuální přírodovědný průzkum, který by identifikoval, zda se na dotčeném území vůbec nacházejí tyto biotopy, jímž by se jako předběžná otázka vyřešilo, zda je nutné vést řízení dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Přitom takový průzkum mohl být podle účastníka proveden během zjišťovacího řízení dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 100/2001 Sb.“), což považuje za nezákonný postup. Uložená podmínka č. 20 stavebního povolení se jeho námitkou nijak nezabývá, neboť řeší období během realizace záměru, nikoliv období před zahájením zemních prací.

K těmto námitkám lze uvést následující. Podle § 67 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. je investor stavby povinen zajistit provedení přírodovědného průzkumu, *pokud o jeho nezbytnosti rozhodne orgán ochrany přírody příslušný k povolení zamýšleného zásahu*. Příslušným orgánem k vydání výjimek dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., požadovaných odvolatelem, je Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství. Ten však ve svých stanoviscích ke stavebnímu záměru neuplatnil takové připomínky. Tato vyjádření slouží v zásadě jako návod pro stavebníka, jaká další stanoviska si musí případně opatřit. Příslušný orgán ochrany přírody stavebníkovi nestanovil povinnost zajistit přírodovědný průzkum, případně zajistit výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., proto ani speciální stavební úřad nemůže tuto povinnost stavebníkovi uložit, aniž by přitom porušil ustanovení § 6 odst. 2 správního řádu. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství rovněž ve svých stanoviscích ze dne 17. dubna 2013, č. j. KUJI 27530/2013 OZP 13/2013/Vac, ze dne 2. října 2013 2014, č. j. KUJI 61065/2013 OZP 96/2013 Fr, a ze dne 3. srpna 2015, č. j. KUJI 51326/2015 OZP 2/2015/Vac, vydaných dle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., uvedl, že záměr nemůže mít významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost žádné evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti (Natura 2000). Stanoviska Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, byla rovněž z důvodu procesní opatrnosti postoupena i spolu s rozkladem odvolatele příslušnému nadřízenému orgánu, Ministerstvu životního prostředí. Ministerstvo životního prostředí ve sdělení ze dne 28. dubna 2017, č. j. 675/560/17, 20621/ENV/17, uvedlo, že předmětná stanoviska krajského úřadu nejsou podle jeho názoru závaznými stanovisky ve smyslu ustanovení § 149 správního řádu, a není tak věcně ani místně příslušné k jejich přezkoumávání.

Argumentace odvolatele rozhodnutím soudu ve věci stavby části silnice R4901 Hulín – Fryšták není v tomto případě na místě, protože se jedná o dvě zcela odlišné situace. Modernizace dálnice D1 není, na rozdíl od stavby části silnice R4901, novostavbou nově umísťovanou do území. Předmětná stavba představuje v zásadě rekonstrukci úseku stávající, více než 40 let provozované dálnice D1, která je v současnosti místy až na hranici své životnosti, v rámci níž dochází pouze v některých místech k rozšíření nepojížděné krajnice každého jízdního pásu o cca 0,75 m, a to především z důvodů zvýšení bezpečnosti a plynulosti provozu. Dotčenými pozemky ve smyslu § 67 zákona č. 114/1992 Sb. jsou tak pouze pozemky typu „ostatní plocha – dálnice“. Odvolatel argumentuje tím, že by dálniční stavba (součástí stavby pozemní komunikace jsou i násypové a zářezové svahy) mohla být cennou přírodní lokalitou s možným výskytem památných stromů, zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, což je v tomto případě poněkud absurdní, ostatně tento názor nesdílely ani příslušné orgány ochrany přírody. Ekologický dozor, který byl jako povinnost uložen stavebníkovi v podmínce č. 20 rozhodnutí ministerstva, tak může během realizace stavebního záměru stanovit přesné lokality, kde před zahájením vlastních zemních prací bude proveden monitoring.

Námítky odvolatele v tomto bodě tak považuje rozkladová komise rovněž za nedůvodné.

V bodě 3. rozkladu odvolatel namítá absenci stanoviska EIA, případně závěrů zjišťovacího řízení pro modernizaci dálnice D1. Tuto námitku, uplatněnou již v průběhu stavebního řízení, ministerstvo zamítlo. S tím odvolatel nesouhlasí a odmítá argumenty uvedené v odůvodnění stavebního povolení. Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb. záměry uvedené v příloze č. 1 v kategorii I a změny záměrů podléhají posuzování vždy. Předmětná stavba je podle odvolatele zcela nepochybně rozšířením dálnice D1, a proto měla být posouzena z hlediska vlivů na životní prostředí. Stavební povolení je vydáno v rozporu se zákonem, neboť nedošlo k posouzení předloženého záměru na životní prostředí, případně nebyly mezi jeho podmínky uloženy žádné relevantní podmínky ze stanoviska EIA ze dne 19. března 2010 pro rozšíření dálnice D1 na 6 pruhů, které není i ve spisu. Přitom se jedná o záměr, který podle odvolatele spadá pod bod 9.3 přílohy č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., kategorie I.

K namítané absenci stanoviska EIA je třeba opět uvést, že v rámci stavebního řízení bylo doloženo vyjádření Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, ze dne 4. října 2011, zn. 73085/ENV/11, v němž jako příslušný orgán výslovně sdělilo, že z hlediska zákona č. 100/2001 Sb., záměr „Modernizace dálnice D1 Mirošovice – Kývalka“ nepodléhá posouzení z hlediska vlivů na životní prostředí. Stanovisko EIA ze dne 19. března 2010 k záměru „Dálnice D1 – Mirošovice – Kývalka, zkapacitnění“, které je v rozkladu zmiňováno, se týkalo možnosti rozšíření dálnice D1 na šestipruhové uspořádání, od něhož však bylo především z důvodů finanční náročnosti upuštěno. Tento záměr byl nahrazen akcí „Modernizace dálnice D1 Mirošovice – Kývalka“, v rámci níž dochází pouze v některých místech k rozšíření nepojížděné krajnice každého jízdního pásu o cca 0,75 m, a to především z důvodů zvýšení bezpečnosti a plynulosti provozu. Konečně otázka údajné absence stanoviska EIA v případě modernizace dálnice D1 již byla na základě žalob odvolatele podrobena soudnímu přezkumu, přičemž tyto námítky odvolatele byly zamítnuty soudy všech stupňů jako nedůvodné (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. června 2016, č. j. 7 As 66/2016 – 65, a ze dne 27. září 2016, č. j. 7 As 53/2016 – 67, www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud k tomu uvedl, cit.: „*Pojem rozšiřování dálnice proto musí být vykládán ve světle toho, že jde o záměr zakotvený v kategorii I přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, tedy záměr se zjevným předpokladem hrozby závažného negativního vlivu na životní prostředí. Z výše uvedených variant významu slovního spojení rozšiřování dálnice lze přitom takový zjevný předpoklad sledovat u zvýšení počtu jízdních pruhů a rozšíření celé stavby dálnice. Zjevný předpoklad hrozby závažného negativního vlivu na životní prostředí zde plyne ze skutečnosti, že dochází k zastavování dosud nezastavěné plochy (u rozšiřování celé stavby dálnice) nebo se předpokládá zásadní změna dopravního zatížení a tím i změna vlivů dopravy na širší okolí (u zvyšování počtu jízdních pruhů). Ani jeden z těchto*

důsledků přitom nepřichází v úvahu u pouhého rozšiřování koruny dálnice, její zpevněné části či vozovky. [...] Ani možné ohrožení chráněných druhů živočichů a rostlin, které by se mohly vyskytovat na nezpevněných částech dálnice (či patrně spíše některých úseků některých dálnic), proto není dostatečným argumentem pro podřazení rozšiřování zpevněné části dálnice na úkor její nezpevněné části pod pojem rozšiřování dálnice ve smyslu bodu 9.3 kategorie I přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.“

Ani tyto námitky odvolatele neshledala rozkladová komise důvodnými.

V bodě 4. rozkladu je odvolatelem opětovně namítána absence územního rozhodnutí. Podle jeho názoru záměr nepředstavuje stavební úpravu podle § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona, pro kterou se dle § 79 odst. 6 stavebního zákona územní rozhodnutí či územní souhlas nevydává. Záměrem dojde ke změně plochy (zvýší se zábor půdy), a proto podle názoru odvolatele nejde o stavební úpravu, která by územní rozhodnutí nevyžadovala. Napadené rozhodnutí je tak podle odvolatele vydáno v rozporu se zákonem, neboť ve spise chybí územní rozhodnutí. Další vadou napadeného rozhodnutí je podle odvolatele to, že chybí závazné stanovisko dle § 15 odst. 2 stavebního zákona, jehož zákonnost by bylo možné postupem podle § 149 odst. 4 správního řádu přezkoumat.

Tuto námitku nepovažuje rozkladová komise rovněž za důvodnou. Ze spisu a z napadeného rozhodnutí ministerstva je patrné, že speciální stavební úřad vycházel ve smyslu ustanovení § 15 odst. 2 stavebního zákona při svém rozhodování ze stanovisek příslušných obecných stavebních úřadů, tj. 1. souhlasu Městského úřadu Humpolec, stavebního úřadu, ze dne 17. dubna 2013, č. j. STAV/6013/13/Hr (vydaného pro úsek 12); 2. závazného stanoviska Městského úřadu Havlíčkův Brod, stavebního úřadu, ze dne 17. dubna 2013, č. j. ST/450/2013/Ve (vydaného pro úsek 12); 3. souhlasného vyjádření Úřadu Městysse Štoky, stavebního úřadu, ze dne 15. května 2013, č. j. výst.75/13/No (vydaného pro úsek 13); 4. souhlasu Městského úřadu Humpolec, stavebního úřadu, ze dne 19. srpna 2013 č. j. STAV/14274/13/Hr (vydaného pro úsek 12, část služební sjezdy SO 12-102); 5. závazného stanoviska Městského úřadu Havlíčkův Brod, stavebního úřadu, ze dne 27. listopadu 2013, č. j. ST/1316/2013/Ve (vydaného pro úsek 13); a 6. souhlasu Městského úřadu Havlíčkův Brod, stavebního úřadu, ze dne 21. prosince 2015, č. j. ST/1414/2013/Ve (vydaného pro část: nadchod nad dálnicí D1 SO 12-222).

Rozkladové komisi je rovněž známa judikatura týkající se povahy souhlasu podle § 15 odst. 2 stavebního zákona, i proto ministr dopravy požádal podle § 149 odst. 4 správního řádu o přezkoumání těchto správních aktů příslušný nadřízený správní orgán. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor územního plánování a stavebního řádu, ve svém sdělení ze dne 31. března 2017, č. j. KUJI 25885/2017 OUP 106/2017 Sv.-2, konstatoval, že uvedené stavební úřady ve svých vyjádřeních v případech 1., 2. 3. a 5., kde dospěly k závěru, že na uvedenou stavbu se územní rozhodnutí ani územní souhlas nevydává, postupovaly správně, neboť se zde aplikuje ustanovení § 79 odst. 6 stavebního zákona. Stanoviska 4. a 6. byla dle § 15 odst. 2 stavebního zákona vydána, na rozdíl od předchozích vyjádření, za situace, kdy pro dotčený stavební objekt bylo vydáno pravomocné územní rozhodnutí a obecný stavební úřad tímto souhlasem potvrzuje dodržení podmínek územního rozhodnutí. Odvolatel však vůči těmto závazným stanoviskům nic konkrétního nenamítal a krajský úřad tak ani v tomto případě neshledal žádný důvod k jejich změně či zrušení. Krajský úřad proto bez dalšího potvrdil všechna výše uvedená souhlasná stanoviska obecných stavebních úřadů.

K námitce absence územního rozhodnutí je možno dále uvést, že modernizací stávající cca 40 let provozované dálnice D1 v zásadě nedochází k rozšíření stávajícího trvalého záboru dálnice D1. V případě těch stavebních objektů, pro které bylo územní rozhodnutí vydáno, tj. SO 12-222 „nadchod nad dálnicí D1“ a SO 12-102 „část služební sjezdy“, postupovalo ministerstvo v souladu se zákonem a souhlas obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek, byl v těchto případech řádně doložen a na

základě rozkladu rovněž přezkoumán nadřízeným správním orgánem. V ustanovení § 12 odst. 1 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, jsou vymezeny součásti dálnice, přičemž z výčtu je jednoznačné, že se tímto vymezením rozumí součásti stavby dálnice. Mezi součásti dálnice tak patří *tunely, galérie, opěrné, zárubní, obkladní a parapetní zdi, tarasy, násypy a svahy, dělicí pásy, příkopy a ostatní povrchová odvodňovací zařízení, silniční pomocné pozemky*. Argumentace odvolatele je mylná jak tvrzením, že dochází k záboru půdy, tak i tvrzením, že dochází k půdorysnému rozšíření dálnice o 1,5 m. Stavební úpravy spočívající v rozšíření zpevněné části krajnice na úkor napřímení svahu dálničního tělesa jsou dle této definice pracemi probíhajícími na stavbě dálnice. Půdorys stavby je vymezen v ustanovení § 11 odst. 2 citovaného zákona *vnějšími okraji stavby pozemní komunikace, kterými jsou vnější okraje zaoblených hran zářezů či zaoblených pat náspů, vnější hrany silničních nebo záchytných příkopů nebo rigolů nebo vnější hrany pat opěrných zdí, tarasů, koruny obkladních nebo zárubních zdí nebo zářezů nad těmito zdmi*.

Nelze také pominout, že k otázce údajné absence územního rozhodnutí pro modernizaci dálnice D1 se rovněž vyslovil již Nejvyšší správní soud (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. června 2016, č. j. 7 As 66/2016 – 65, a ze dne 27. září 2016, č. j. 7 As 53/2016 – 67, www.nssoud.cz), který tuto námitku odvolatele odmítl jako nedůvodnou, přičemž k tomu uvedl následující, cit.: *„Jestliže tedy v projednávané věci dochází k rozšíření zastavěné části dálnice na úkor jejích nezpevněných částí, nedochází ke změně půdorysu celé stavby dálnice. Posuzovaná stavba tak odpovídá definici stavební úpravy dle § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona. Žalovaný i městský soud tak dospěli ke správnému závěru, že tato stavba podle § 79 odst. 6 stavebního zákon nevyžaduje rozhodnutí o umístění stavby ani územní rozhodnutí. S ohledem na tento závěr nelze přisvědčit ani poslední kasační námitce, že mělo být v daném případě vydáno souhlasné stanovisko dle § 15 odst. 2 stavebního zákona. Podle § 15 odst. 2 stavebního zákona speciální stavební úřady postupují podle tohoto zákona, pokud zvláštní právní předpisy pro stavby podle odstavce 1 nestanoví jinak. Povolení pro stavby mohou vydat jen se souhlasem obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek; souhlas není správním rozhodnutím. Jestliže se nevydává územní rozhodnutí ani územní souhlas, postačí vyjádření obecného stavebního úřadu o souladu navrhované stavby se záměry územního plánování. Z citovaného ustanovení je patrné, že souhlasné stanovisko obecného stavebního úřadu se nevydává v případě, že není vydáváno územní rozhodnutí ani územní souhlas. Tak tomu bylo na základě § 79 odst. 6 stavebního zákona i v nyní projednávané věci. Nevydáním souhlasného stanoviska proto nebyl porušen zákon.“*

V 5. bodě rozkladu se odvolatel opětovně vyjadřuje ke zvolené technické metodě modernizace dálnice D1, kterou považuje za nevhodnou jak z hlediska časové a finanční náročnosti, tak z hlediska možného zásahu do životního prostředí. Upozorňuje na existenci údajně rychlejší a levnější metody tzv. fragmentace povrchu tělesa dálnice D1 s rozšířením vozovky směrem do dělicího pruhu, přičemž se odvolává na mediální výstupy odborníků. Odvolatel tak dovozuje, že tyto skutečnosti nemohou být správnými orgány opomíjeny, přičemž zvolená metoda by měla být posouzena také z hlediska vlivů na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., neboť se během tohoto procesu mohou za účasti odborné i laické veřejnosti posoudit i různé varianty těchto metod. Pokud k takovému posouzení nedošlo, má tato skutečnost podle odvolatele významný vliv na procesní stránku předmětného stavebního řízení, neboť pak nelze dle § 3 správního řádu tvrdit, že vybraná metoda je v souladu s účelem zákona č. 100/2001 Sb.

K tomu lze uvést, že stavební řízení je už ze své povahy především řízením o žádosti, v němž je správní orgán vázán obsahem žádosti stavebníka a předmět řízení je tak především v dispozici žadatele. Skutečnost, že odvolatel navrhuje odlišné technické řešení modernizace dálnice D1, které je podle jeho přesvědčení vhodnější a ekonomicky méně nákladné než technické řešení předložené stavebníkem, nemůže být sama o sobě důvodem nezákonnosti stavebního povolení. Speciální stavební úřad v případě žádosti posuzuje především to, zda je obsah žádosti, respektive

navrhované řešení v souladu s právními předpisy, závaznými ČSN a platnými technickými předpisy. V daném případě takový rozpor shledán nebyl. Volba technického řešení je tak v první řadě věcí stavebníka. Dle vyjádření stavebníka byla zvolená metoda vybrána na základě diagnostických průzkumů a praktických zkušeností, přičemž metoda fragmentace je v daném úseku vzhledem k množství oprav z minulosti prakticky nerealizovatelná, protože by byla kromě jiného spojena s plošným zvýšením nivelety dálnice min. o 15 – 20 cm.

K názoru odvolatele o potřebě posouzení zvolené metody z hlediska EIA lze jen odkázat na výše uvedenou argumentaci k bodu 3. rozkladu.

Námítku odvolatele vůči zvolené technické metodě modernizace dálnice D1 proto považuje rozkladová komise za nedůvodnou.

V doplnění rozkladu ze dne 20. ledna 2017 odvolatel konkretizoval, kromě výše uvedených, také tato závazná stanoviska, jichž se žádost o přezkum týká:

- 1. závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky a prevence kriminality, ze dne 20. července 2015, č. j. MV-103998-4/OBP-2015, kde navrhl změnu podmínky 34a vyjmutím sousloví „*bud' vykáčeny, nebo*“. 2. závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky a prevence kriminality, ze dne 15. května 2014, č. j. MV-65007-2/OBP-2014, a 3. závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky a prevence kriminality ze dne 16. prosince 2013, č. j. MV-157436-2/OBP-2013.

Ministr vnitra, jemuž byl podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu jako příslušnému nadřízenému orgánu rozklad i s doplněním postoupen, přípisem ze dne 23. května 2017, č. j. MV-47273-3/SO-2017, všechna tři závazná stanoviska Ministerstva vnitra potvrdil. V případě odvolatelem navrhované změny 1. závazného stanoviska uvedl, cit.: „ (...) podmínka týkající se zabezpečení provozu před nárazem do stromů uplatněná v závazném stanovisku Ministerstva vnitra ze dne 20. 7. 2015, č. j. MV-103998-4/OBP-2015, je obsažena v doporučené ČSN 73 6101, na kterou odkazuje § 16 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a to za účelem zachování potřebné míry bezpečnosti a plynulosti provozu na dálnici D1, což je zájem, který Ministerstvo vnitra, jako ústřední orgán státní správy pro vnitřní věci, podle § 12 odst. 1 písm. a) zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 16 odst. 2 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, chrání. Z hlediska zájmů chráněných Ministerstvem vnitra, tj. bezpečnosti a plynulosti dálničního provozu, je podstatné eliminovat riziko nárazu vozidel do stromů tvořících tzv. pevnou překážku provozu. Jakým způsobem bude toto riziko eliminováno, zda vykáčením stromů, instalací příslušného záchytného zařízení (svodidel) nebo keřovou výsadbou, není z hlediska bezpečnosti provozu podstatné. Rozhodnutí o způsobu řešení je na projektantovi, resp. stavebníkovi, přičemž toto řešení musí brát ohled také na další okolnosti (právní úpravu týkající se kácení stromů, hledisko finanční, hledisko správy a údržby atd.). Podle vyjádření speciálního stavebního úřadu (viz příloha č. 3-3, strana 7) i vyjádření stavebníka (viz příloha č. 3-5, strana 1) je podmínka zakotvená v dotčeném závazném stanovisku Ministerstva vnitra v souladu se zákonem a není důvod ji měnit. Návrh spolku na její změnu v intencích shora uvedených tak postrádá opodstatnění. Podmínka spočívající v umístění dopravního značení uplatněná v tomto závazném stanovisku Ministerstva vnitra vyplývá z § 77 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) a § 124 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. “

Námítky odvolatele proti závazným stanoviskům Ministerstva vnitra proto nepovažuje rozkladová komise za důvodné.

- Závazné stanovisko Ministerstva obrany, Sekce ekonomické a majetkové, odboru ochrany územních zájmů a řízení programů nemovité infrastruktury (Pardubice), 6440, ze dne 3. září 2015, č. j. MOCR 13961-74/2015 - 6440, vydané pro úsek 12, které uvedl odvolatel v doplnění rozkladu, bylo spolu se závazným stanoviskem Ministerstva obrany, Sekce ekonomické a majetkové, odboru ochrany územních zájmů a řízení programů nemovité infrastruktury (Pardubice), ze dne 22. června 2015, č. j. MOCR 8887-605/2015-6440, vydaným pro úsek 13, postoupeno podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu příslušnému nadřízenému orgánu.

Přípisem náměstka Sekce ekonomické a majetkové Ministerstva obrany č. j. MO 72282/2017-8201, byla tato závazná stanoviska potvrzena. Proto ani námitky odvolatele proti závazným stanoviskům Ministerstva obrany nepovažuje rozkladová komise za důvodné

- Závazná stanoviska Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina, ze dne 18. dubna 2013, č. j. HSJI-1894-2/P-2013 pro úsek 12; ze dne 11. června 2013, č. j. HSJI-2702-2/P-2013 pro úsek 13; a ze dne 19. května 2014, č. j. HSJI-2206-2/HB-2014 pro nadchod nad dálnicí D1, uvedená v doplnění rozkladu, potvrdilo Ministerstvo vnitra – generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR jako příslušný nadřízený orgán dle § 149 odst. 4 správního řádu ve svém stanovisku ze dne 24. května 2017, č. j. MV-40170-4/PO-PRE-2017, a námitky odvolatele tak nebyly shledány důvodnými.

- Odvolatel v případě závazného stanoviska Městského úřadu Humpolec, odboru životního prostředí a památkové péče, ze dne 15. května 2013, č. j. ŽP/6869/13/Št, navrhl doplnění dvou nových podmínek: „1. Na pozemcích v pásmu do 50 metrů od okraje lesa nesmí žádnou činností strojů ani osob dojít k poškození a znečištění okraje porostů a lesních pozemků nebezpečnými látkami. 2. Na pozemcích v pásmu do 50 metrů od okraje lesa nesmějí být povoleny žádné pojezdové komunikace a ani parkovací plochy pro stavební stroje a dopravní prostředky.“

K tomu rozkladová komise uvádí, že napadené závazné stanovisko příslušného orgánu státní správy lesů, Městského úřadu Humpolec, odboru životního prostředí a památkové péče, na základě rozkladu odvolatele přezkoumal ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu příslušný nadřízený správní orgán, Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství. Závazné stanovisko orgánu státní správy lesů příslušný nadřízený správní orgán přípisem ze dne 10. dubna 2017, č. j. KUJI 27846/2017 OŽPZ 903/2017 Ko-2, potvrdil. Vzhledem k tomu, že v podmínce závazného stanoviska č. 1 je uvedeno, že nesmí dojít k poškození stromů a jejich kořenových systémů na lesních pozemcích, je po faktické stránce navrhovaná nová podmínka č. 1 řešena podmínkou č. 1 závazného stanoviska. V případě akceptace takto formulované nové podmínky č. 2 by nastala situace, za které by stavební stroje nemohly pojezdět ani být zaparkovány na tělese samotné dálnice, jelikož ta se nachází v bezprostřední blízkosti – do 50 m od pozemků určených k plnění funkcí lesa. Tím by se zamezilo modernizaci daného úseku, což je v rozporu s veřejným zájmem (zlepšení bezpečnosti dopravy) a logikou věci, proto krajský úřad navrhovanou podmínku č. 2 považuje za nepřípustnou. Podle závěru krajského úřadu jsou podmínky stanovené v napadeném závazném stanovisku dostatečné k ochraně předmětných pozemků určených k plnění funkcí lesa a porostů na nich rostoucích (tedy i okraje lesa) a víceméně řeší i skutečnosti obsažené v podmínkách navrhovaných odvolatelem. S ohledem na uvedené proto dospěl krajský úřad k přesvědčení, že prvoinstanční správní orgán postupoval v souladu se zákonem. Příslušný nadřízený správní orgán tak odmítl návrhy odvolatele jako nedůvodné a této námitce odvolatele tak nebylo vyhověno.

- Doplnění zcela totožných dvou nových podmínek navrhl odvolatel rovněž v případě závazného stanoviska Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 17. května 2013 (Pozn.: V doplnění rozkladu je uvedeno chybně 17. 4. 2013.), č. j. OZP/1522/2013/SB, vydaného pro úsek 12; závazného stanoviska Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 18. října 2013, č. j. OZP/2721/2013/SB, vydaného pro

nadchod nad dálnicí D1, úsek 12; a závazného stanoviska Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí (Pozn.: V doplnění rozkladu chybně označeno jako závazné stanovisko MěÚ Humpolec.), ze dne 17. června 2015, č. j. OZP/1860/2015/SB, vydaného pro úsek 13.

Na základě rozkladu odvolatele přezkoumal ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu příslušný nadřízený správní orgán, Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství i tato závazná stanoviska, přičemž i zde dospěl k závěru, že podmínky stanovené v napadených závazných stanoviscích jsou dostatečné k ochraně předmětných pozemků určených k plnění funkcí lesa a porostů na nich rostoucích (tedy i okraje lesa) a víceméně řeší i skutečnosti obsažené v podmínkách navrhovaných odvolatelem. Prvoinstanční správní orgány podle krajského úřadu postupovaly v souladu se zákonem a návrhy odvolatele tak odmítl jako nedůvodné. Závazná stanoviska byla proto Krajským úřadem Kraje Vysočina, odborem životního prostředí a zemědělství potvrzena, a to přípisy ze dne 7. dubna 2017, č. j. KUJI 28014/2017 OŽPZ 831/2017 Pd-2, ze dne 10. dubna 2017, č. j. KUJI 28023/2017 OŽPZ 829/2017 Pd-2, a ze dne 5. dubna 2017, č. j. KUJI 28018/2017 OŽPZ 830/2017 Pd-2.

Podle rozkladové komise je tak zřejmé, že příslušné orgány státní správy lesů, resp. jejich nadřízený správní orgán, shledaly podmínky, kterými byl podmíněn souhlas s předmětnou stavbou a které byly zakomponovány do stavebního povolení, jako dostatečné. Samotná skutečnost, že se nadřízený správní orgán neztotožnil s návrhem odvolatele a nepřevzal podmínky, které si sám odvolatel nadefinoval, tak neznamená, že závazné stanovisko je nezákonné.

- Závazné stanovisko Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 8. listopadu 2013, č. j. OZP/2846/2013/Be, vydané dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., k posouzení vlivu stavby nadchodu nad dálnicí D1 pro zvěř na krajinný ráz, uvedené v doplnění rozkladu, bylo postoupeno podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu příslušnému nadřízenému orgánu. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, ve sdělení ze dne 19. dubna 2017, č. j. KUJI/32495/2017 OŽPZ/1096/2017/Slo, uvedl, že napadené závazné stanovisko považuje za zákonné a správné, v napadeném závazném stanovisku je vyhodnoceno místo krajinného rázu, tj. pohledově neexponované místo, v němž dálnice prochází lesem, a s ohledem na uvedené považuje krajský úřad vydání kladného nepodmíněného závazného stanoviska k uvedenému záměru za zcela dostačující.

Rozkladová komise proto námitku odvolatele proti uvedenému závaznému stanovisku nepovažuje za důvodnou.

- V závazném stanovisku Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 18. března 2016, č. j. OZP/2268/2015/RA, vydaném dle § 9 odst. 8 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, navrhl odvolatel změnit podmínku 47b na, cit.: „*Do doby zahájení terénních prací užívat odnímané pozemky ZPF podle dosud evidovaného půdního fondu.*“

Na základě rozkladu odvolatele přezkoumal ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu toto závazné stanovisko příslušný nadřízený správní orgán. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství ve svém stanovisku ze dne 4. května 2017, č. j. KUJI 33029/2017 OZPZ 857/2017 Go, sdělil, že nebyl shledán důvod k zahájení přezkumného řízení dle § 149 odst. 5 správního řádu, protože v předloženém závazném stanovisku prvoinstančního správního orgánu ochrany zemědělského půdního fondu nebyl zjištěn nezákonný postup. Námitku – požadavek na přeformulaci podmínky č. 2 souhlasu považuje krajský úřad za neodůvodněnou a nad rámec zákona. V napadeném souhlasu nebyl nalezen žádný údaj o tom, že by se nepovažoval druh pozemku „orná půda“ za součást zemědělského půdního fondu ve smyslu § 1 odst. 2) zákona o ochraně zemědělského půdního fondu. Prvoinstanční správní orgán věcně a místně příslušný na základě úplných a dostatečných podkladů udělil souhlas k trvalému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu, přičemž tento souhlas (závazné stanovisko) obsahuje v závazné části

(výroku) veškeré náležitosti a stanovuje podmínky dané zákonem o ochraně zemědělského půdního fondu, které bylo možno v daném případě uplatnit; v rámci řízení bylo postupováno podle platné legislativy na úseku ochrany zemědělského půdního fondu v době udělení souhlasu.

Rozkladová komise námitku odvolatele proti uvedenému závaznému stanovisku považuje za nedůvodnou.

- V případě závazného stanoviska Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 14. ledna 2016 (Pozn.: V doplnění rozkladu je uvedeno chybně 14. 12. 2015.), č. j. MHB_OZP/122/2016/RU, vydaného dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách pro úsek 12; a závazného stanoviska Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 25. března 2015, č. j. OZP/1279/2015/RU, vydaného dle §17 odst. 1 písm. a) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách pro úsek 13, navrhl odvolatel doplnit pět podmínek, cit.: „1) Během výstavby nesmí dojít k poškození břehů a koryta vodních toků nad rámec nezbytných stavebních prací, znečištění toku stavebním odpadem a dalšími látkami nebezpečnými vodám. Závadné látky, lehce odplavitelný materiál ani stavební odpad nebudou skladovány na břehu do vzdálenosti 100 m od okraje vodního toku. 2) Stavba bude realizována tak, jak je zakresleno v podrobné situaci stavby, která je součástí žádosti. 3) Provádění stavebních prací během výstavby nesmí negativně ovlivnit odtokové poměry v dotčeném území. 4) Přebytečná zemina bude skladována tak, aby nemohlo dojít k jejímu erozivnímu smyvu. 5) Po dokončení stavebních prací bude odklizen veškerý materiál, který byl v souvislosti se stavbou uložen na dotčeném území.“

K tomu rozkladová komise uvádí, že napadená závazná stanoviska vodoprávního úřadu na základě rozkladu odvolatele přezkoumal ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu příslušný nadřízený správní orgán – Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, potvrdil závazná stanoviska vodoprávního úřadu přípisem ze dne 24. dubna 2017, č. j. KUJI 29736/2017 OŽPZ 953/2017 St-2, a č. j. KUJI 30441/2017 OŽPZ 953/2017 St-3. K návrhu na uložení další podmínky č. 1) uvádí krajský úřad, že tato změna je podle jeho názoru nadbytečná, neboť se jedná o doplnění, které vyplývá přímo z vodního zákona jako obecně závazného právního předpisu. Tuto problematiku konkrétně řeší mimo jiné ustanovení § 39 odst. 1 věta druhá vodního zákona a ustanovení § 46 odst. 1 vodního zákona. K návrhu na uložení další podmínky č. 2) uvádí krajský úřad, že tato podmínka je stanovena v podmínce č. 1 výše uvedeného napadeného stavebního povolení (*Předmětná stavba bude provedena podle projektové dokumentace ověřené ve stavebním řízení; případné změny nesmí být provedeny bez povolení speciálním stavebním úřadem.*) a není tedy nutné ji stanovovat duplicitně. K návrhu na uložení další podmínky č. 3) uvádí, že nově navržená podmínka je podmínkou nadbytečnou, neboť tato podmínka vyplývá přímo z vodního zákona. Tuto problematiku konkrétně řeší mimo jiné ustanovení § 5 odst. 3 a § 6 odst. 3 vodního zákona a dále ji také řeší právní předpisy na úseku stavebního řádu, a to např. vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, dále vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů. Doplnění podmínky č. 4) se jeví krajskému úřadu rovněž jako nadbytečné, protože tuto otázku řeší podmínka č. 25, poslední věta napadeného stavebního povolení (*Přebytečná zemina bude skladována tak, aby nemohlo dojít k jejímu erozivnímu smyvu.*). Uložení podmínky č. 5) není podle názoru krajského úřadu nutné, protože v dotčeném území nebude dle podmínky č. 21 napadeného stavebního povolení ukládán žádný materiál. Tato problematika je mimo jiné řešena také v rámci projektové dokumentace pro výše uvedenou stavbu a je to především záležitost stavebníka a vlastníka pozemku dotčeného stavbou.

Rozkladová komise proto ani námitky odvolatele vůči závazným stanoviskům vodoprávního úřadu nepovažuje za důvodné.

- V případě závazného stanoviska Městského úřadu Humpolec, odboru životního prostředí a památkové péče, ze dne 10. prosince 2013, č. j. ŽP/22054/13/Št, dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., k zásahu do významného krajinného prvku vydaného pro úsek 12, navrhl odvolatel doplnění dvou nových podmínek: 1. *Stavba bude realizována tak, aby nedocházelo ke znečištění půdy a vody nebezpečnými látkami.* 2. *Plochy dotčené stavbou budou po ukončení stavebních prací uvedeny do původního či přírodě blízkého stavu, a to do zahájení zkušebního provozu.*

Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství jako příslušný nadřízený orgán přezkoumal ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu i toto závazné stanovisko. Ve sdělení ze dne 28. dubna 2017, č. j. KUJI/32432/2017 OŽPZ/952/2017/Slo, uvedl, že považuje napadené závazné stanovisko Městského úřadu Humpolec za zákonné a správné. V napadeném závazném stanovisku je stavební záměr specifikován odkazem na projektovou dokumentaci. Stav významného krajinného prvku – lesa je v odůvodnění závazného stanoviska dostatečně popsán (lesní porosty ve stadiu mlazin a tyčkovin jsou v místě záboru ve špatném zdravotním stavu, floristicky jde o plochy nízké hodnoty, bezprostředně ovlivněné dálnicí D1). Krajský úřad dodává, že významný krajinný prvek les se vyznačuje značnou ekologickou stabilitou a stavební úpravy dálnice spočívající v rekonstrukci středového pásu a rozšíření jízdnic pruhů o 0,75 m za stávající situace (tj. dlouholeté existence dálnice) ekologicko stabilizační funkci lesa nemohou ovlivnit. S ohledem na výše uvedené považuje krajský úřad vydání kladného závazného stanoviska se dvěma podmínkami k uvedenému záměru v daném případě za dostačující. Nové podmínky jsou v rozkladu požadovány v podstatě schematicky, bez ohledu na to, o jaký se jedná záměr (stavbu) a kterého významného krajinného prvku se stavba dotýká, jsou přitom součástí obecně závazných právních předpisů nebo projektové dokumentace, podle níž bude stavba provedena (podmínka 1. stavebního povolení). Stav mimo trvalý zábor pozemků určených k plnění funkcí lesa, eventuálně jiných pozemků regulují podmínky napadeného závazného stanoviska.

Vyjádření odvolatele k novým podkladům, v němž napadal toto potvrzující stanovisko jako nelogické, mimoběžné a nepřezkoumatelné, bylo z důvodu procesní jistoty postoupeno Krajskému úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, ve svém vyjádření ze dne 16. října 2017, č. j. KUJI 73697/2017 OŽPZ 2822/2017/ Slo, k těmto doplněným námitkám odvolatele uvedl následující, cit.: „*Krajský úřad opakovaně konstatuje, že považuje napadené závazné stanovisko Městského úřadu Humpolec za zákonné a správné. (...) S ohledem na výše uvedené považuje krajský úřad vydání kladného závazného stanoviska se dvěma podmínkami k uvedenému záměru v daném případě za dostačující. Jedná se o podmínky preventivního charakteru – žadatel nesmí záměr realizovat jiným způsobem, než podle projektu, který je předmětem řízení na úseku stavebního řádu. Podmínka 1 stanovuje, že na lesních pozemcích nebudou mimo trvalý zábor ukládány výkopové zeminy, skladován stavení materiál a budou omezeny pojezdy techniky v kořenové zóně lesních dřevin. Podmínka 2 závazného stanoviska upozorňuje na nutnost respektování ČSN 83 9061 „Technologie vegetačních úprav v krajině - Ochrana stromů, porostů a vegetačních ploch při stavebních pracích“. V rozkladu pobočný spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu požaduje zdůvodnit, proč nejsou do závazného stanoviska zahrnuty návrhy jeho podmínek, respektive uvést odkaz na zákony řešící problematiku navrhovaných podmínek. Předně je třeba uvést, že podmínky (mody) mají v závazných stanoviscích různý význam. Opakování podmínek obsažených v žádosti (projektu), podmínek vyplývajících ze zákona nebo podmínek, které pouze preventivně upozorňují na možná rizika, nejsou nutnou součástí závazných stanovisek a jejich absence nezpůsobuje nezákonnost závazného stanoviska. Podmínka, aby stavbou nedocházelo ke znečišťování půdy a vody a podmínka, aby nebyly povoleny na dotčených pozemcích pojezdové komunikace a parkovací plochy, jsou nadbytečné, protože tyto požadavky vyplývají ze zákona (zejm. srov. ust. § 39 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, § 13 odst. 3 písmeno a) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon) a § 3 odst. 1 písmeno a) a odst. 2 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu) a z příslušné projektové dokumentace. Vzhledem k tomu, že realizaci záměru nedojde k negativnímu ovlivnění ekologické a stabilizační funkce významného*

krajinného prvku, nelze do závazného stanoviska vkládat jiné, než preventivní či „výstražné“ podmínky.“

Podle rozkladové komise je tak zřejmé, že příslušný orgán ochrany přírody, resp. jeho nadřízený správní orgán shledal podmínky závazného stanoviska, které byly zakomponovány do stavebního povolení, jako dostatečné. Samotná skutečnost, že se nadřízený správní orgán neztotožnil s návrhem odvolatele a nepřevzal podmínky, které si sám odvolatel nadefinoval, tak neznamená, že závazné stanovisko je nezákonné. Z potvrzujícího stanoviska a z doplněného vyjádření je patrné, že krajský úřad zkoumal pečlivě zákonnost závazného stanoviska, a to jednak z hlediska věcné a místní příslušnosti správního orgánu, který jej vydal, jednak z hlediska postupu při vydávání závazného stanoviska, přičemž žádné porušení zákona neshledal. Odvolatel, kromě toho, že si nadefinoval své podmínky, v rozkladu nijak nespecifikoval, v čem konkrétně spatřuje nezákonnost závazného stanoviska. Závazné stanovisko je tak zřejmě podle odvolatele nezákonné toliko proto, že jím navržené podmínky jsou zkrátka „lepší“ než ty, které uplatnil příslušný orgán ochrany přírody. S takovým pojetím se však rozkladová komise neztotožňuje. Rozkladová komise neshledala nezákonnost závazného stanoviska a nevidí tak důvod k postupu dle § 149 odst. 5 správního řádu.

- V závazném stanovisku Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 30. října 2013, č. j. OŽP/2758/2013/Be, dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k zásahu do významného krajinného prvku, vydanému pro úsek 13, navrhl odvolatel doplnění nových podmínek: *1. Stavba bude realizována tak, aby nedocházelo ke znečištění půdy a vody nebezpečnými látkami. 2. Na dotčených pozemcích nesmějí být povoleny žádné pojezdové komunikace ani parkovací plochy pro stavební stroje a dopravní prostředky.* Dále navrhl upravit podmínku 45c) takto: *Plochy dotčené stavbou budou po ukončení stavebních prací uvedeny do původního či přírodě blízkého stavu, a to do zahájení zkušebního provozu.*

Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství jako příslušný nadřízený orgán přezkoumal ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu i toto závazné stanovisko. Ve sdělení ze dne 15. května 2017, č. j. KUJI/35600/2017 OŽPZ/1253/2017/Slo, konstatoval, že závazné stanovisko Městského úřadu Humpolec je zákonné a správné. Přemostění Nohavického potoka ve Slavničích (objekt č. 13-201) a Úsobského potoka ve Skorkově (objekt č. 13-203) nemůže vzhledem k parametrům mostů znamenat trvalé negativní ovlivnění vodních toků. Rovněž migrační prostupnost území zde nebude zhoršena. Bezejmenný přítok Nohavického potoka na hranici k. ú. Slavnič a Skorkov u Herálce přemostěný objektem 13-202 (přesýpaná konstrukce TUBOSIDER) je relativně vodnatý (místní tok se před křížením s dálnicí stéká s umělým přítokem ze Zbinožského rybníka). Rozšíření mostního objektu může mít mírně negativní vliv na migrační prostupnost, ten ale kompenzuje záměr investora pročistit dno koryta. Podmínky závazného stanoviska určující, že zemina z čištění koryt nesmí být ukládána na břehy pročišťovaných toků a že pozemky dotčené stavbou musí být uvedeny do původního stavu, mají opodstatnění. V rozkladu je vznesen požadavek na doplnění podmínek závazného stanoviska. Podmínka, aby stavbou nedocházelo ke znečišťování půdy a vody a podmínka, aby nebyly povoleny na dotčených pozemcích pojezdové komunikace a parkovací plochy, jsou nadbytečné, protože tyto požadavky vyplývají z zákona a z příslušné projektové dokumentace. Podmínka uvedení dotčených ploch do původního stavu je v napadeném závazném stanovisku už uvedena.

Vyjádření odvolatele k novým podkladům, v němž napadal toto potvrzující stanovisko rovněž jako nelogické, mimoběžné a nepřezkoumatelné, bylo z důvodu procesní jistoty postoupeno Krajskému úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství. Krajský úřad ve svém vyjádření ze dne 13. října 2017, č. j. KUJI 73704/2017 OŽPZ 2823/2017/Slo, k těmto doplněným námitkám odvolatele opakovaně konstatuje, že, cit.: „(...) závazné stanovisko vydané Městského úřadu Havlíčkův Brod je zákonné a správné. V rozkladu odvolatel požaduje zdůvodnit, proč nejsou do závazného stanoviska zahrnuty jeho podmínky, respektive uvést odkaz na zákony řešící

problematiku navrhovaných podmínek. Předně je třeba uvést, že podmínky (mody) mají v závazných stanoviscích různý význam. Opakování podmínek obsažených v žádosti (projektu), podmínek vyplývajících ze zákona nebo podmínek, které pouze preventivně upozorňují na možná rizika, nejsou nutnou součástí závazných stanovisek a jejich absence nezpůsobuje nezákonnost závazného stanoviska. Podmínka, aby stavbou nedocházelo ke znečišťování půdy a vody, a podmínka, aby nebyly povoleny na dotčených pozemcích pojezdové komunikace a parkovací plochy, jsou nadbytečné, protože tyto požadavky vyplývají za zákona (zejm. srov. ust. § 39 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, § 13 odst. 3 písmeno a) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon) a § 3 odst. 1 písmeno a) a odst. 2 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu) a z příslušné projektové dokumentace. Podmínka uvedení dotčených ploch do původního stavu je v napadeném závazném stanovisku už uvedena. Uvedením do původního stavu po stavbě se rozumí uvedení do původního stavu po ukončení stavebních prací. „Stavba“ a „stavební práce“ jsou zde synonyma. Není-li stanovena pariční lhůta, je třeba podmínku splnit ihned po ukončení stavby.“

Rozkladová komise proto ani zde neshledala nezákonnost závazného stanoviska a nevidí tak důvod k postupu dle § 149 odst. 5 správního řádu.

- Závazné stanovisko Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 8. listopadu 2013, č. j. OŽP/2845/2013/Be, dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., k zásahu do významného krajinného prvku, vydané pro nadchod nad dálnicí D1, úsek 12, navrhl odvolatel doplnit třemi novými podmínkami: 1. *Stavba bude realizována tak, aby nedocházelo ke znečištění půdy a vody nebezpečnými látkami.* 2. *Na dotčených pozemcích nesmějí být povoleny žádné pojezdové komunikace ani parkovací plochy pro stavební stroje a dopravní prostředky.* 3. *Plochy dotčené stavbou budou po ukončení stavebních prací uvedeny do původního či přírodě blízkého stavu, a to do zahájení zkušebního provozu.*

Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství jako příslušný nadřízený orgán ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu ve sdělení ze dne 19. dubna 2017, č. j. KUJI/32446/2017 OŽPZ/1095/2017/Slo, uvedl, že, cit.: „...považuje napadené závazné stanovisko Městského úřadu Havlíčkův Brod za zákonné a správné. Městský úřad Havlíčkův Brod, odbor životního prostředí byl k vydání posuzovaného závazného stanoviska věcně i místně příslušným správním orgánem (ust. § 77 odst. 1 písmeno a) zákona o ochraně přírody a § 11 správního řádu). V napadeném závazném stanovisku je podrobně popsán posuzovaný stavební záměr (umístění, rozměry nadchodu, doplňkové stavby a opatření včetně napojení na přilehlé pozemky a výsadeb). V daném případě je vliv stavby nadchodu pro zvěř na rozsáhlý komplex převážně jehličnatého lesa třeba hodnotit pozitivně – dojde k migračnímu propojení dálnicí oddělených krajinných segmentů. S ohledem na výše uvedené považuje krajský úřad vydání kladného nepodmíněného závazného stanoviska k uvedenému záměru v daném případě za nadbytečné, nikoli však za chybné, nesprávné či nezákonné. V části vztahující se k posuzovanému závaznému stanovisku požaduje rozklad doplnění tří podmínek. Tyto podmínky jsou v rozkladu požadovány v podstatě schematicky bez ohledu na to, o jaký se jedná záměr (stavbu) a kterého významného krajinného prvku se stavba dotýká. Všechny tři představené podmínky jsou součástí obecně závazných právních předpisů nebo projektové dokumentace, podle níž bude stavba provedena (podmínka 1. odvoláním napadeného stavebního povolení...“

Vyjádření odvolatele k novým podkladům, v němž napadal též toto potvrzující stanovisko jako nelogické, mimoběžné a nepřezkoumatelné, bylo z důvodu procesní jistoty postoupeno Krajskému úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství. Krajský úřad ve svém vyjádření ze dne 16. října 2017, č. j. KUJI 73693/2017 OŽPZ 2821/2017/Slo, k těmto doplněným námitkám odvolatele, že, cit.: „(...) považuje napadené závazné stanovisko Městského úřadu Havlíčkův Brod za zákonné a správné. Významný krajinný prvek (zde les - ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody) je především chráněn před poškozením nebo zničením a reguluje se

vychýlení jeho ekologické a stabilizační funkce posuzovaným záměrem. K záměrům, které „prima facie“ nemohou významný krajinný prvek ovlivnit, se závazné stanovisko nevydává, dále je podle závažnosti zásahu závazné stanovisko vydáno buď kladné nebo kladné s podmínkami (mody) nebo záporné. V souladu s ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody též příslušný správní orgán přihlíží k veřejnému zájmu na realizaci posuzovaného záměru. (...) V daném případě je vliv stavby nadchodu pro zvěř na rozsáhlý komplex převážně jehličnatého lesa třeba hodnotit pozitivně – dojde k migračnímu propojení dálnicí oddělených krajinných segmentů. Důvodům pro podání rozkladu ze strany právnické osoby zabývající se ochranou životního prostředí v tomto bodě není snadno porozumět. V rozkladu pobočný spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu požaduje zdůvodnit, proč nejsou do závazného stanoviska zahrnuty jejich podmínky, respektive uvést odkaz na zákony řešící problematiku navrhovaných podmínek. Předně je třeba uvést, že podmínky (mody) mají v závazných stanoviscích různý význam. Opakování podmínek obsažených v žádosti (projektu), podmínek vyplývajících ze zákona nebo podmínek, které pouze preventivně upozorňují na možná rizika, nejsou nutnou součástí závazných stanovisek a jejich absence nezpůsobuje nezákonnost závazného stanoviska. Podmínka, aby stavbou nedocházelo ke znečišťování půdy a vody a podmínka, aby nebyly povoleny na dotčených pozemcích pojezdové komunikace a parkovací plochy, jsou nadbytečné, protože tyto požadavky vyplývají za zákona (zejm. srov. ust. § 39 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, § 13 odst. 3 písmeno a) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon) a § 3 odst. 1 písmeno a) a odst. 2 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu) a z příslušné projektové dokumentace. Jestliže posuzovaným zásahem nedojde ke zhoršení (a to ani potenciálnímu) ekologicko stabilizační funkce významného krajinného prvku les, není důvod (ale ani zákonná možnost) pro ukládání jakýchkoli podmínek. Krajský úřad opakuje, že realizací nadchodu pro zvěř dojde k ekologickému zlepšení stávajícího stavu.“

Podle rozkladové komise je tak zřejmé, že příslušný orgán ochrany přírody, resp. jeho nadřízený správní orgán shledal podmínky, které byly zakomponovány do stavebního povolení, jako dostatečné. Samotná skutečnost, že se nadřízený správní orgán neztotožnil s návrhem odvolatele a nepřevzal podmínky, které si sám odvolatel nadefinoval, tak neznamená, že závazné stanovisko je nezákonné. Z potvrzujícího stanoviska a z doplněného vyjádření je patrné, že krajský úřad zkoumal pečlivě zákonnost závazného stanoviska, a to jednak z hlediska věcné a místní příslušnosti správního orgánu, který jej vydal, jednak z hlediska postupu při vydávání závazného stanoviska, přičemž žádné porušení zákona neshledal.

Rozkladová komise neshledala pochybnosti o nezákonnosti závazného stanoviska a nevidí tak důvod k postupu dle § 149 odst. 5 správního řádu. Ostatně, jak bylo výše uvedeno, nezákonnost závazných stanovisek k zásahu do významného krajinného prvku, ani postupu Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, který tato stanoviska dle § 149 odst. 4 správního řádu potvrdil, neshledalo ani Ministerstvo životního prostředí, k němuž v této věci podal podnět k přezkumnému řízení sám odvolatel.

Rozkladová komise proto ani tyto námitky odvolatele neshledala důvodnými.

Další závazná stanoviska, která odvolatel v rozkladu nijak výslovně nspecifikoval, jež byla rovněž podkladem stavebního povolení a jako taková byla z důvodu procesní opatrnosti postoupena spolu s rozkladem příslušným nadřízeným orgánům, příslušné nadřízené správní orgány podle § 149 odst. 4 správního řádu potvrdily.

Rozkladová komise proto navrhla ministru dopravy, aby podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu aby rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Na základě výše uvedených skutečností ministr dopravy souhlasil s návrhem rozkladové komise a rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení:

Podle § 91 odst. 1, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 správního řádu, proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále podat rozklad.

Stavba je dopravní infrastrukturou ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů,

V Praze *do* . prosince 2017

Ing. Dan Ťok
ministr dopravy

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu nejméně 15 dnů na úřední desce následujících úřadů:

1. Ministerstvo dopravy, nábřeží Ludvíka Svobody 12, 110 15 Praha 1 (na úřední desce a elektronicky s možností dálkového přístupu)
2. Obecní úřad Herálec, Herálec 257, 582 55 Herálec u Havlíčkova Brodu
3. Městský úřad Humpolec, Horní náměstí 300, 396 22 Humpolec
4. Obecní úřad Slavnič, Slavnič 14, 582 55 Herálec u Havlíčkova Brodu
5. Obecní úřad Skorkov, Skorkov 29, 582 53 Štoky
6. Úřad Městysse Úsobí, Úsobí 43, 582 54 Úsobí
7. Obecní úřad Vystrkov, Vystrkov 90, 396 01 Humpolec
8. Úřad Městysse Štoky, Štoky čp. 261, 582 53 Štoky

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Právní účinky doručení má výhradně doručení veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky Ministerstva dopravy.

Podpis a razítko orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí:

Rozdělovník:*Účastníci řízení:*

Ve smyslu ustanovení § 144 odst. 6 správního řádu se následujícím účastníkům řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu doručuje jednotlivě:

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4, zastoupené na základě plné moci společností SUDOP PRAHA, a. s., Olšanská la, 130 80 Praha 3 (DS)

Ostatním účastníkům řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu se toto oznámení doručuje v souladu s ustanovením § 25 odst. 1 a 2 správního řádu veřejnou vyhláškou, vyvěšenou na úřední desce Ministerstva dopravy po dobu 15 dnů. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou.

Obecní úřady k vyvěšení veřejné vyhlášky:

Ve smyslu ustanovení § 25 odst. 3 správního řádu se veřejná vyhláška zasílá k vyvěšení též příslušným obecním úřadům. Následující obecní úřady žádáme o vyvěšení veřejné vyhlášky po dobu 15 dnů způsobem v místě obvyklým:

2. Obecní úřad Herálec, Herálec 257, 582 55 Herálec u Havlíčkova Brodu
3. Městský úřad Humpolec, Horní náměstí 300, 396 22 Humpolec
4. Obecní úřad Slavnič, Slavnič 14, 582 55 Herálec u Havlíčkova Brodu
5. Obecní úřad Skorkov, Skorkov 29, 582 53 Štoky
6. Úřad Městyse Úsobí, Úsobí 43, 582 54 Úsobí
7. Obecní úřad Vystrkov, Vystrkov 90, 396 01 Humpolec
8. Úřad Městyse Štoky, Štoky čp. 261, 582 53 Štoky

Dotčené orgány:

9. Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky, PS 21/OBP, 170 34 Praha 7
10. Ministerstvo dopravy, odbor pozemních komunikací – zde
11. Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10
12. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, Žižkova 57, 587 33 Jihlava
13. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor dopravy a silničního hospodářství, Žižkova 57, 587 33 Jihlava
14. Městský úřad Humpolec, odbor životního prostředí a památkové péče, Horní náměstí 300, 396 22 Humpolec
15. Městský úřad Humpolec, odbor dopravy a silničního hospodářství, Horní náměstí 300, 396 22 Humpolec
16. Městský úřad Humpolec, stavební úřad, Horní náměstí 300, 396 22 Humpolec
17. Městský úřad v Havlíčkově Brodě, odbor životního prostředí, Havlíčkově nám. 57, 580 61 Havlíčkův Brod
18. Městský úřad v Havlíčkově Brodě, stavební úřad, Havlíčkově nám. 57, 580 61 Havlíčkův Brod
19. Úřad městyse Štoky, stavební úřad, Štoky 261, 582 53 Štoky
20. Krajská hygienická stanice Kraje Vysočina, Tolstého 1914/15, 586 01 Jihlava
21. Krajské ředitelství policie Kraje Vysočina, Vrchlického 46, 587 24 Jihlava

22. Hasičský záchranný sbor Kraje Vysočina, Ke Skalce 32, 586 04 Jihlava
23. Oblastní inspektorát práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu, Vodní 1629/21, 370 06 České Budějovice
24. Ministerstvo obrany – Sekce ekonomická a majetková – oddělení ochrany územních zájmů Pardubice, Teplého 1899/C, 530 02 Pardubice

Dotčené obce:

25. Obec Herálec, Herálec 257, 582 55 Herálec u Havlíčkova Brodu
26. Město Humpolec, Horní náměstí 300, 396 22 Humpolec
27. Obec Slavnič, Slavnič 14, 582 55 Herálec u Havlíčkova Brodu
28. Obec Skorkov, Skorkov 29, 582 53 Štoky
29. Městys Úsobí, Úsobí 43, 582 54 Úsobí
30. Obec Vystrkov, Vystrkov 90, 396 01 Humpolec
31. Městys Štoky, Štoky čp. 261, 582 53 Štoky

Na vědomí:

32. Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury a územního plánu – zde

Spis

